

7) Første behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven.

Af Lykketoft (S) m.fl.
(Fremsat 1/2 83).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Lovforslag nr. L 120 er et forslag om ændring af skattekontrolloven. Jeg kan herom henvise til den skriftlige fremsættelsestale, men skal blot lige omtale, at dette lovforslag indeholder to punkter, dels en bestemmelse om, at visse naturaliegoder skal opgives af arbejdsgiveren, dels nogle bestemmelser om, at ligningskommissionerne skal være i stand til at indhente oplysninger i visse kvalificerede tilfælde fra banker, sparekasser og andre pengeinstitutter. Jeg nævner disse to punkter, fordi disse to punkter omhandles i lovforslag nr. L 110 og i lovforslag nr. L 140.

Lovforslag nr. L 110 er fremsat af socialistisk folkeparti, og det går ud på, at de lokale ligningskommissioner skal have beføjelse til at pålægge banker og sparekasser oplysningspligt med henblik på skatteligning af navngivne personer, altså stort set den samme regel, som er indeholdt i regeringens forslag. Jeg er derfor enig med forslagsstillerne i, at alle ligningskommissioner skal have denne mulighed for at indhente bankoplysninger.

Der er imidlertid en forskel mellem regeringens forslag og socialistisk folkepartis forslag. Regeringen har den opfattelse, at disse oplysninger kun kan indhentes af ligningskommissionerne, når det er præciseret, at det skal være af væsentlig betydning for ligningen, at bankoplysningen fremskaffes. En sådan kvalifikation findes ikke i SFs forslag, og det er regeringen derfor utilfreds med. Vi mener ikke, det er rimeligt, at banker og sparekasser uløjliges om alle små detaljer, og heller ikke, at det er rimeligt ud fra et mere overordnet retssikkerhedsmæssigt synspunkt, at alle ligningskommissioner bare kan spørge om hvad som helst. Der skal være en begrundet, væsentlig interesse for fremsættelse af spørgsmål.

En anden forskel mellem det af socialistisk folkeparti fremsatte forslag og regeringens forslag er, at socialistisk folkeparti foreslår, at den ændring, såfremt den bliver vedtaget, skal træde i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Regeringen har i sit forslag bestemt, at ændringen skal træde i kraft den 1. juli 1983. Når vi har sat datoen i lovforslaget frem til 1. juli 1983, har det simpelt hen været for at være sikre på, at vi på ikrafttrædelsesdatoen kunne få en afklaring af, om lovforslaget kunne gennemføres eller ej.

Hvis det imidlertid viser sig her i den tidlige forårssamling, at vi på et meget tidligt tidspunkt kan konstatere, hvorvidt regeringens lovforslag bliver gennemført, er jeg parat til at stille ændringsforslag om en hurtigere ikrafttræden.

Det tredje lovforslag, der er til behandling under dette punkt, lovforslag nr. L 140, er fremsat af hr. Lykketoft og andre medlemmer af den socialdemokratiske gruppe, og det går ud på at udbygge skattekontrollovens bestemmelser om arbejdsgiverens automatiske oplysningspligt over for skatteyderen for så vidt angår vederlag og andre ydelser i arbejds- og ansættelsesforhold. Hensigten er ifølge bemærkningerne at udvide arbejdsgiverens oplysningspligt, altså helt den samme hensigt, som ligger til grund for regeringens lovforslag, som vi behandler under dette punkt.

I det af socialdemokratiet fremsatte lovforslags punkt 1 foreslås det, at der skal være pligt til uopfordret at give oplysninger om særlige vederlag i anledning af jubilæer og fratrædelse af stilling.

Hertil kan jeg imidlertid oplyse, at en sådan pligt har eksisteret i mange år og eksisterer den dag i dag. Oplysningsstedens felter, den oplysning, som arbejdsgiveren skal udfylde, felterne nr. 34 og 35, omfatter sådanne ydelser, og der er efter gældende lov pligt til at udfylde disse felter. Oplysningspligten følger af lovens § 7, stk. 1, litra a, og de nævnte ydelser kan vel kun fremkomme i egentlige ansættelsesforhold. For ansættelsessituationerne eksisterer oplysningspligten, og derfor er lovforslaget overflødig på dette punkt. Jeg mener ikke, at oplysningspligten kan få nogen praktisk betydning uden for ansættelsesforhold.